

AİLE REHBERLİĞİ

Ana-baba çocuklarını eğitirken öncelikle gelişim evrelerini bilmeli ve çocuklarının içinde bulunduğu gelişim dönemini tanımalıdır. Başka bir deyişle, çocuklarını tanıyarak işe başlamalıdır.

Ana-baba çocuklarının kendi modelleri olmadığı gibi, kardeşlerinden ve arkadaşlarından farklı, bağımsız, kendine özgü zeka ve kişilik özellikleri olan bir birey olduğu gerçeğinden hareket etmelidirler.

Anne-babanın çocuklarına, “uygun olan davranışı” ya da neyin doğru neyin yanlış olduğunu öğretebilmeleri için, gerek kendi aralarında gerekse çocuklarına yönelttikleri davranışlarında dengeli, tutarlı ve kararlı olmaları gerekir.

Anne-babanın güvenli bir çocuğa sahip olabilmeleri için, önce kendilerine, sonra birbirlerine, ardından da çocuklarına güvenmeleri gerekir.

Anne-baba çocuğundan yaşı ve yeteneklerine uygun isteklerde bulunmalı, çocuğu hayal kırıklığına uğratabilecek, yaşının üstünde beklentiler içine girmemelidirler. Çocuğın ilgi ve yeteneği onun yönlendirilmesinde esas alınmalıdır.

Anne-baba öncelikle çocuğunu bağımsız bir birey olarak kabul eden, ona sevgi ile yaklaşan ve olumlu ilişki kurmaya çalışan kişiler olmalıdırlar. Bilinmelidir ki, sevgi temeline dayanan eğitim, sağlam ve başarılı eğitimidir.

Anne-baba öyle bir ortam hazırlamalıdır ki, çocuk sanki her zaman anne-babası yanındaymış gibi kendini güvenli ve hiç yanında değilmiş gibi özgür hissetsin. Böyle bir aile ortamı çocuğın kendine özgü anlayış ve düşüncesini ifade etme olanağı sağlar. Buna karşın sağlıksız bir aile, çocuğın nasıl algılaması, düşünmesi ve davranması gerektiğiyle ilgilenir. Çünkü bu ana-baba için, çocukları belirli bir kalıba sokmak, onun bağımsız olarak gelişmesinden daha önemlidir.

Anne-baba, çocuğın kişiliğine saygı duyan, benlik saygısı üstün kişiler olmalıdır ki, çocuklarının benlik saygısı da üstün olabilsin. Anne-babalar kendi kendini yönetebilen bireyler yetiştirmek için gerekli psiko-sosyal ortamı hazırlamalıdırlar. Bunun içinde aşırı koruyucu yaklaşımdan kaçınarak çocuğın kendi kendini yöneten bir birey olmasına fırsat vermelidirler.

Kısacası anne-baba, çocuğa sevgi veren, girişim yeteneği ve özgüvenini kazanabilmesi için onu destekleyen kişiler olmalıdırlar. Çocuğa yeterli düzeyde desteğin sağlandığı bu ortamda anne-babanın sağladığı disiplin ve eğitimin nitelikleri olumludur.

İdeal anne-babayı tanıtmak zor olmakla beraber başarılı anne-babalar, çocuğın ihtiyaçlarını sezen, onlara uygun yanıtlar veren, aşırı hoşgörölü veya katı olmayıp, çocuğa karşı esnek bir yaklaşım içinde olan, davranışlarında belirli bir kararlılık ve devamlılık sağlayan, karşı çıkmadan önce her zaman çocuğunun isteklerini dinleyen anne-babalardır.

Yine başarılı anne-babalar, çocuğunun kendi kendisini denetlemesini ya da iç denetim demek olan ahlak gelişimine ortam hazırlayan, çocuktaki sorumluluk duygusunu geliştiren, olayların sonuçlarıyla onları baş başa bırakan, onlara hak ve özgürlüklerinin sınırını öğreten, çocuklarına korku silahını çevirmeksizin, kendi kendilerini disipline eden ve düşüncelerini özgürce anlatabilen birer birey olarak yetişmelerine imkan hazırlayan kimselerdir.

[meb_iys_dosyalar/48/07/887496/dosyalar/2017_11/22104834_BAYARI_VE_AYLE.ppt](#)

[meb_iys_dosyalar/48/07/887496/dosyalar/2017_11/22104845_YYDDET.ppt](#)